

DATO: 30.09.2022

Sagsnr.2022-552

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over advokat [indklagede], [by 1].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at advokat [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at true med politianmeldelse og ved ikke i passende omfang at holde ham underrettet om sagens forløb, herunder ved ikke at orientere om tidspunktet for en hovedforhandling.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 16. februar 2022.

Sagsfremstilling:

Advokat [indklagede] repræsenterede [klager] i forbindelse med en sag om tilhold og opholdsforbud.

Ved brev af 5. november 2019 meddelte [politi] tilhold og opholdsforbud til [klager] i relation til [kommunes forvaltningsafdeling] og dets personale.

I e-mail af 11. december 2019 påklagede [klager] afgørelsen om tilhold og

opholdsforbud til Statsadvokaten i [by 2].

Statsadvokaten i [by 2] opretholdt tilholdet og opholdsforbuddet ved brev af 20. marts 2020 til [klager].

I en e-mail af 3. april 2020 til [politi] anførte [klager], at han ønskede at indbringe Statsadvokatens afgørelse for retten.

Ved brev af 16. april 2020 til [byret] nedlagde [politi] påstand om afvisning af sagen, idet anmodning om retsmøde var fremsat senere end 14 dage efter, at afgørelsen om tilhold og opholdsforbud var forkyndt for [klager].

I et brev af 30. juni 2020 til advokat [indklagede] anførte [byret] bl.a., at han blev beskikket som forsvarer for [klager].

Advokat [indklagede] har til sagen oplyst, at han den 2. juli 2020 afholdt et møde om sagen med [klager].

Den 3. juli 2020 blev der gennemført et retsmøde i [byret], hvorved [politi] principalt påstod sagen afvist, og advokat [indklagede] påstod sagen realitetsbehandlet.

Ved kendelse af 10. juli 2020 besluttede retten ikke at tage [politi]s begæring om sagens afvisning til følge.

Den 24. juli 2020 kærede [politi] rettens kendelse til [Landsret].

I kæreskrift af 24. august 2020 til landsretten gjorde advokat [indklagede] gældende bl.a., at [klager] ikke havde fortabt muligheden for at opnå domstolsprøvelse af det

meddelte tilhold og opholdsforbud.

Ved kendelse af 4. september 2020 stadfæstede landsretten afgørelsen truffet af [byret].

Af retsbog af 29. marts 2021 fra [byret] fremgik, at [klager] havde fremsat ønske om ikke at få beskikket en advokat, men retten fastholdt beskikkelsen.

Ved retsbog af 15. april 2021 meddelte retten til advokat [indklagede], at han var beskikket som forsvarer for [klager], og at der i sagen skulle afholdes møde i retten den 19. januar 2022.

I [byret]s retsbog af 19. januar 2022 var indskrevet, at advokat [indklagede] var mødt som beskikket forsvarer. Derudover fremgik bl.a.:

"[Klager] var ikke mødt.

Dommeren bemærkede, at tilsigelsen til retsmødet er sendt i den pågældendes e-boks. Af tilsigelsen fremgår, at det kan forventes, at retten træffer afgørelse, såfremt den pågældende udebliver fra retsmødet.

Dommeren tilkendegav herefter, at sagen fremmes i dag.

Anklageren nedlagde påstand om, at tilholds- og opholdsforbuddet, jf. afgørelse af 5. november 2019, kendes lovligt.

Dokumentation fandt sted.

Sagen blev procederet."

Advokat [indklagede] har til sagen oplyst, at han under retsmødet begærede sagen udsat indtil, at [klager] kunne møde, men at retsformanden fastholdt, at sagen skulle afgøres.

Ved kendelse af samme dato godkendte retten afgørelserne om tilhold og opholdsforbud.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at advokat [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at true med at politianmelde ham og ved ikke i passende omfang at holde ham underrettet om sagens forløb, herunder ved ikke at orientere om tidspunktet for hovedforhandlingen, som [klager] derfor udeblev fra.

[Klager] har hertil oplyst, at retten ikke adviserede ham om retsmødet, hvilket retten har beklaget.

[Klager] har anført bl.a., at advokat [indklagede] på intet tidspunkt kontaktede ham mellem det første retsmøde den 3. juli 2020 og det andet retsmøde den 19. januar 2022. End ikke det faktum, at [klager] udeblev den 19. januar 2022 gav advokat [indklagede] anledning til at tage kontakt. Da [klager] blev bekendt med udeblivelsen fra retsmødet den 19. januar 2022, tog han hurtigst muligt kontakt til advokat [indklagede], der ikke var kontaktbar. [Klager] har i den forbindelse anført, at da telefonisk kontakt endelig blev etableret, blev den afbrudt af advokat [indklagede], der netop forinden havde truet med at politianmelde [klager] samt udvist en konfliktoptrappende og grænseoverskridende adfærd.

Endvidere har [klager] bestridt, at advokat [indklagede] har ringet til ham to gange, og at advokat [indklagede] har tilbudt at anmode om genoptagelse af sagen,

såfremt [klager] fremsendte skærm billede fra e-Boks af, at der ikke var modtaget en forkyndelse af hovedforhandlingen. [Klager] har i den forbindelse påpeget, at advokat [indklagede] ikke har fremlagt bevis for disse forhold, og at han naturligvis havde gjort brug af et sådant tilbud om genoptagelse, hvis advokat [indklagede] faktisk havde fremsat det.

I øvrigt har [klager] anført, at der ingen skriftlig kontakt var mellem ham og advokat [indklagede] under sagens forløb.

Indklagede:

Advokat [indklagede] har principalt påstået sagen afvist som åbenbart grundløs, subsidiært frifindelse, og har til støtte herfor gjort gældende bl.a., at det ikke var hans opgave, men rettens og anklagemyndighedens opgave, at indkalde parter til retsmøder i straffesager.

Advokat [indklagede] har gjort gældende, at han i forløbet fra byrettens kendelse frem til landsrettens kendelse var i telefonisk kontakt med [klager] og orienterede ham om sagens forløb, herunder landsrettens stadfæstelse af [byret]s afgørelse. Advokat [indklagede] orienterede endvidere om, at sagen på et tidspunkt ville blive berammet til realitetsbehandling, hvilken retten ville indkalde til, og at [klager] ved modtagelsen af indkaldelsen var velkommen til at kontakte advokat [indklagede] ved ønske om et møde om sagens realitet.

Endvidere har advokat [indklagede] gjort gældende, at han to gange efter retsmødet den 19. januar 2022 var i telefonisk kontakt med [klager], der også forgæves blev anmodet om at fremskaffe dokumentation for, at han ikke blev indkaldt til retsmøde via e-Boks, således at sagen kunne søges genoptaget.

Yderligere har advokat [indklagede] gjort gældende, at den retsformand, der beklædte retten den 19. januar 2022, under en telefonsamtale med advokat [indklagede] den 16. marts 2022 bekræftede, at [klager] blev tilsagt via e-Boks. I den forbindelse har advokat [indklagede] påpeget, at det, som retten har beklaget, er, at [klager] ikke udover indkaldelsen i e-Boks blev påmindet om retsmødet via SMS-service.

Advokat [indklagede] har endvidere anført, at det er hans erfaring, at retsformanden ved en klients udeblivelse ofte spørger til, om han har orienteret klienten om retsmødet, hvorefter han nødsages til at svare sandfærdigt på spørgsmålet. Såfremt han havde orienteret en udebleven klient om et retsmøde, som retten ikke havde forkyndt behørigt, ville klienten dermed risikere, at retsmødet blev gennemført alene på baggrund af advokat [indklagede]s advisering, hvorved klientens retsstilling var blevet forringet. Derudover har advokat [indklagede] anført, at der ikke kan antages at være en større sandsynlighed for, at en klient giver møde, hvis han orienterer om tid og sted for et retsmøde. Derfor har det ingen realitet i sig, at det skulle gøre en forskel, om klienten blev indkaldt af retten eller af advokat [indklagede].

Advokat [indklagede] har bestridt, at han har truet [klager] med politianmeldelse, men han meddelte, at hvis [klager] fortsatte sine henvendelser af den konkrete karakter, som bl.a. advokat [indklagede]s sekretær den 11. februar 2022 havde modtaget, ville [klager] blive mødt med en begæring om et tilhold svarende til det af [kommunes forvaltningsafdeling]s foranstaltede.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at det ikke er godtgjort, at advokat [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved sine ytringer under en telefonsamtale med [klager]. Nævnet har særligt lagt vægt på advokat [indklagede]s oplysninger om årsagen til, at han overvejede at begære et tilhold.

Nævnet finder, at det formelt set ikke påhvilede advokat [indklagede] at indkalde [klager] til retsmødet, og at [klager] ifølge [byret]s retsbog af 19. januar 2022 faktisk modtog tilsigelse til retsmødet.

Nævnet frifinder på den baggrund advokat [indklagede] i disse klageforhold.

Advokatnævnet finder, at advokat [indklagede] har handlet i strid med god advokatskik ved ikke af egen drift i nær tilknytning til retsmødet den 19. januar 2022 at tage kontakt til [klager] for at tilbyde en drøftelse af sagen. Nævnet har særligt lagt vægt på, at advokat [indklagede] som beskikket advokat for [klager] burde have indset, at det var i [klager]s interesse, at advokat [indklagede] i nær tilknytning til hovedforhandlingen den 19. januar 2022 tilbød telefonisk drøftelse af eller et møde om sagen. Endvidere lægger Advokatnævnet særligt vægt på, at det var [klager], der havde fremsat anmodning om, at det meddelte tilhold og opholdsforbud blev underlagt domstolsprøvelse, og at [klager] havde fremsat ønske om selv at varetage hovedforhandlingen af sagen. Derudover lægger nævnet vægt på, at hovedforhandlingen fandt sted knap 1,5 år efter, at [Landsret] den 4. september 2020 tillod domstolsprøvelse. Nævnet finder af disse årsager, at advokat [indklagede] ikke i tilstrækkelig grad har varetaget [klager]s interesser i forbindelse med sagen.

Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat [indklagede] en bøde på 10.000 kr.

Advokat [indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat [indklagede] pålægges en bøde til statskassen på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Mogens Heinsen